

ДОНАЛД БИСЕТ ПИП, ПИП, ПИП

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време едно гъсоче, което се казваше Уилям, но майка му го наричаше просто Уили.

— Хайде, Уили, върви при другите гъсочета да писукате заедно — казваше тя.

Уили много обичаше да писука.

— Пип, пип! Пип, пип! — повтаряше той, докато се клатушкаше с гъшата си походка.

Един ден, когато се разхождаше, Уили срещна една котка. Тя беше много красива — черна, с две бели лапички. Уили остана очарован.

— Пип, пип! — рече ѝ той. — Пип, пип!

— Мяу! — отвърна котката.

Уили се изненада.

— Какво означава това „Мяу“? — Той мислеше, че котките също казват „пип, пип“, като гъските.

Уили се заклатушка нататък, като спираше да попасе трева. Беше прекрасен ден. Слънцето грееше, а птичките весело пееха.

— Пип, пип! — изписука Уили.

— Бау-бау! — излая едно куче, което притича край пътя.

— Ииии! — изцвили млекарският кон.

— Дий! — изкомандва го млекарят.

Горкият Уили не можеше да разбере какво става. Тогава наблизко мина един фермер.

— Здравей, гъсоче! — рече той.

— Пип, пип! — отговори му Уили.

После се зададоха няколко деца. Едно от момченцата се обърна към Уили и извика:

— Къш!

Уили съвсем се обърка и огорчи.

— Добре знам, че съм гъсоче — рече си той, — но няма защо да ми викат „Къш!“ по този начин!

След това той видя златна рибка, която плуваше в едно езерце. Обаче колкото и да писукаше към нея, тя не му обърна никакво внимание и продължи да обикаля в кръг езерцето.

Уили се заклатушка нататък и срещна няколко крави.

— Муу! — поздравиха го те. — Муу! Муу!

Сетне Уили видя кокошки.

— Ко, ко, ко — повтаряха те, — ко, ко, ко!

А петелът се обади:

— Кукуруигуу!

— Ах, как искам някой да ми каже пип, пип! — помисли си Уили. — Така се чувствам толкова самотен.

— Бъззз! — чу от една пчела, която мина наблизко.

Няколко гълъба изгукаха, патиците се разквакаха, а гарваните в короните на дърветата изграчиха. Но никой, ама съвсем никой, не каза „пип, пип“. Горкият Уили съвсем се разстрои и заплака. Сълзите се плъзгаха по човката му и шумно капеха върху розовите му крачета.

— Пип, пип! — изхлипа Уили.

Не щеш ли някъде в далечината той чу:

— Бип, бил! Бип, бип! Бип, бип!

Какъв прелестен звук!

Уили погледна и видя, че по пътя се задава един син автомобил.

— Бип, бип! — бибипкаше той.

— Пип, пип! Пип, пип! — отвърна му Уили.

— Бип, бип! — поздрави автомобилчето, когато мина край Уили.

Уили се загледа след него. Той беше едно щастливо гъсоче.

— Бип, бип! — бибишна за последно автомобилчето и изчезна зад ъгъла.

— Пип, пип! — рече Уили.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.